

# BOLSJEVIK:

BLAD FOR MEDLEMMER AV  
RØD UNGDOM

SI IKKE AT VERDEN ER GOD,  
FOR DET ER DEN IKKE.  
GRÅT IKKE OVER AT VERDEN ER OND,  
FOR DET HJELPER IKKE.  
MEN VÆR GLAD FOR AT VERDEN ER TIL,  
FOR VI SKAL FORANDRE DEN.  
J.B.



NR. 6  
JUNI  
1973

Bolsjevik er et bra blad. Redaksjonen har klart å gi bladet et levende og gøyalt utseende som gjør det mer morsomt å lese det. Håper det kan bli enda bedre. Men det er ikke alle tegninger som er morsomme. Noen av tegningene i siste BV var etter vår mening politisk feilaktige.

På forsida ser vi folk i den mørke kjelleren som leser bøker. Det blir ikke gjort forskjell på folk som leser kommunistiske bøker, og folk som leser kristen litteratur. Vi ungdommer trenger å studere kommunistisk ideologi for å lære mer om samfunnet og hvordan vi skal kjempe. I et lag hørte vi om noen som hadde lest og diskutert artikkelen »Tjen Folket» av Mao. Det førte til at alle fikk større entusiasme for arbeidet i Rød Ungdom, og de forsto bedre hva vi kommunister bør stå for. Bl.a. snakka de om hva »tjen folket» betydde overfor kameratene og lærerne på skolen, og blei enige om å få en bedre stil overfor lærerne og hjelpe kameratene. Dette er bra eksempel på at studier er en bra sak. Vi trenger mer studier i Rød Ungdom der de som har lyst kan være med. Det kan f.eks. lages frivillige studiemøter på forskjellige hefter fra Oktober eller artikler av Mao. Sånne studier er gøyale og lærerike. Det er derfor galt å framstille folk som leser kommunistiske bøker som som på siste forsida.

Tegningen på side 18 der noen røde ungdommer velter en statue som framstiller SUF(m-l) er forferdelig. SUF(m-l) hadde feil som vi skal kvitte oss med, og vi trenger en annen type organisasjon i dag enn den vi hadde for et par år siden. Men SUF(m-l) sto i all hovedsak for noe bra, og vi skal være stolte av at vi er fortsettelsen av SUF(m-l). Å framstille organisasjonen som en gammel gresk inntørka statue og med bok i hånda for å vise at den bare tenkte på bøker, er hets og forvrengninger av historia til ml-bevegelsen. Var det kanskje ikke sånn at SUF(m-l) leda tusenvis av norske ungdommer i aksjoner for et sted å være, mot normerte prøver, i kampen mot EEC og mye mer? Var det ikke sånn at SUF(m-l) betydde mye for å bygge AKP(m-l)? Jo, sånn var det, og det skal vi være stolte av.

På side 22 og 23 er det kritikk mot og svar fra sentralstyret. Tegningene til disse artiklene er heller ikke bra. Han som kritiserer sentralstyret framstilles som barsk og brutal. Er det sikkert at han som har skrivi er det? Du må i alle fall ikke være det for å kritisere. Sentralstyret framstilles som byråkrater bar store skrivebord, og stive folk i dresser og fine kjoler. Sånn er ikke sentralstyret. Det er en gjeng med ungdommer fra hele landet som har stor kontakt med annen ungdom, som leder ungdomskamper og som lever som annen ungdom. Slike tegninger som de på side 23 gir folk bare vrangforetillinger om sentralstyret.

Kan vi da ikke ha morsomme tegninger i Bolsjevik? Jo, sjølsagt må vi ha gøyale tegninger, men det er ikke det samme som at de er politisk feilaktige. Det er mange andre fine tegninger i BV, bl.a. klipp fra forskjellige tegneserier. Det har også vært innlegg som folk har tegna. Det er en bra stil som vi bør utvikle.

Arbeidsutvalget i sentralstyret

K  
R  
I  
T  
I  
K  
K



## VISEFESTIVAL -UNGDOMSLEIR

Skal du på vise- eller jazzfestival? Eller kanskje på en eller annen ungdomsleir?

Rød Ungdom kommer til å være på disse stedene og vil markere seg. Det skal ikke være mye slit med arbeid døgnet rundt. Ideer på hva vi bør gjøre er: spre en del propaganda om Rød Ungdom, verve folk til sommerleirer, gjøre noe mot den fylla og det stoffbruket som lett blir, sette i gang saker som gjør at det blir hyggeligere for folka på festivalene (f.eks. ta initiativ til idrett, leirbål).

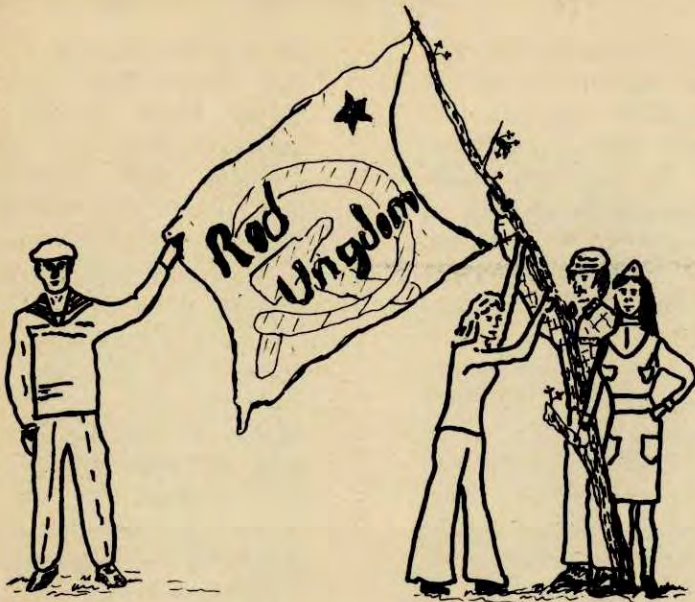
Har du lyst til å være med på dette? Hvis du har, er det fint om du skriver til organisasjonskomiteen (storlagsformannen har sikkert adressen) og sier fra. Da da tar vi kontakt med deg igjen seinere.

»festival deltaker»



Siste frist for innlevering av artikler er den 12. i hver mnd.

red.



# FRA SENTRALSTYRET

På sentralstyremøtet diskuterte vi hva som nå er viktigst for Rød Ungdom. Er det å satse stort på å jobbe innafor andre masseorganisasjoner og utvikle dem? Er det å satse alle krefter på å lage aksjoner mot reaksjonære lærebøker og dårlige arbeidsforhold? Er det å utvikle røde miljøer med mange forskjellige aktiviteter? Er det å drive en omfattende studiekampanje? For å finne ut hva som er riktig, må vi se på hva som er målet og på hvordan situasjonen er i dag.

Sjòlsagt skal vi på lang sikt mobilisere ungdommen til å gjøre revolusjon sammen med resten av folket sånn at vi kan bygge et sosialistisk Norge. For å nå det målet og for å tjene ungdommens interesser i dag, mener vi det er nødvendig å bygge opp røde og aktive ungdomsmiljøer. De skal bli baser der ungdommen liker seg, der det foregår mange forskjellige aktiviteter, der det blir fostra mange kommunister, og der det blir starta mange kamper for ungdommens interesser. Det skal være samhold og solidaritet der, og det skal foregå en hel masse. Teater-, foto-, tegne- og musikkaktivitet må blomstre, det må være masse frivillig studieaktivitet, og det må være mange grupper som tar opp forskjellige ting og som går i spissen for aksjoner – sted å være, jenteundertrykking, fæle lærebøker osv.

Vi har ikke sånne store Rød Ungdom-lag i dag med så mye aktivitet. Noen steder har laga starta bra opp. De har faste røde fester og noen aktivitetsgrupper. Men de fleste laga har ennå ikke kommet så langt. De sliter ennå med kjedelige møter og lite gøyale aktivitet, – det skjer lite, og det er lite glød.

Sjòlsagt skal Rød Ungdom alltid gå i spissen for aksjoner og vi skal alltid jobbe i andre masseorganisasjoner for å utvikle dem. Det gjør vi også i dag. Mange lag står oppe i ungdomskamper, og mange folk jobber

aktivt i andre organisasjoner. Sentralstyret mener likevel at det vil være galt å si at det viktigste nå er å utvikle disse tingene. Dersom laga ikke har bra miljøer med aktiviteter, studier og diskusjoner vil jobbing med disse andre tingene lett bare bli korte blaff. Det er også bare en del av laga som virkelig vil klare å gjøre store ting på disse områdene i dag.

Derfor mener vi at den viktigste oppgaven må være å bygge opp og utvikle røde miljøer. Miljøene tjener direkte ungdommens interesser i dag fordi det er fint å være i dem. Mange aksjoner vil også bli starta i de røde miljøene, og lage forholda for ungdommen bedre. Fostring av tusenvis av unge kommunister er den beste garantien for en vellykka kamp i dag og for kampen for et sosialistisk Norge.

Vi diskuterte en del om det var en fare for å utvikle de røde miljøene for langt. Kanskje vi kom til å lage bra miljøer som blei små øyer i et råttent samfunn i stedet for å reise ungdommen til kamp? Er det ikke en fare for at vi bare skal lage bedre ungdomsklubber enn kommunen, men som bare ødelegger ungdommens kamp fordi en kan flykte inn i et bra miljø? Hva synes du. Vi mente at de røde miljøene ikke skal bli isteden for alt annet og fungere slik at det ikke blir kamper for f.eks. et sted å være. De skal nettopp føre til at folk blir aktive, og de skal bli spiren til mange kamper. Vi tror i alle fall at det nå ikke er noen fare for å utvikle de røde miljøene til koseklubber som hindrer kamper. Hva problemene vil bli om noen år kan vi si lite om i dag. La oss kaste alle krefter inn for å lage aktive, røde miljøer, og stadig passe på at vi følger en riktig kurs.

Laga har ikke kommet like langt, og det er forskjellige problemer. For mange vil det første skrittet være å lage en rød fest, og seinere flere. Etter hvert kan en utvikle det – folk melder seg på studiesirkler, de som er interesserte kan lage teatergruppe eller jentegruppe, det kan holdes foredrag, lysbildeframvisning osv. De laga som har kommet et stykke har ofte problemer med å trekke flere med på aktivitetene og med å utvikle de politiske diskusjonene. Vi mener også at disse laga må satse på å utvikle de røde miljøene. Bør det kanskje lages ei gruppe som jobber med aksjoner mot jenteundertrykking eller ei gruppe som driver med sted å være-saker? Hva med å få i gang mer frivillig studieaktivitet? Kan teatergruppa bli bedre?

Fram for røde miljøer med masse forskjellige aktivitetsgrupper, aksjoner og studier!

Fram for en stor rekruttering til Rød Ungdom!

Fram for Rød Ungdom!

sentralstyret

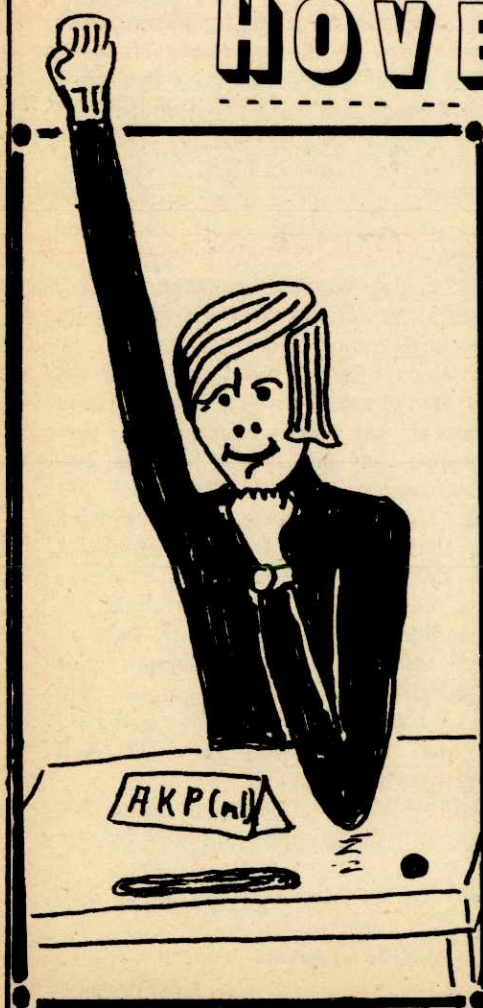


Nå varer det ikke lenge før valgkampen bryter løs for alvor. Partiene kommer til å overby hverandre med fagre løfter. Bratteli kommer til å føre en desperat kamp for å overbevise folk at DNA er arbeidernes eget parti. Det kommer til å bli et spennende valg. AKP(m-l) skal delta i valg, aleine eller i allianse med uorganiserte progressive. Partiet vil mer enn noen gang før kunne føre ut sin politikk til tusenvis av nye folk. Derfor blir det svært viktig hvordan vi kommer til å føre denne valgkampen. For det første: Vi må ikke drive overbudspolitikk som de andre partiene, men konsentrere vår valgkamp om det som er de mest

brennende problemer for folk. Dyrtid og skatteplyndring blir det viktigste. For det andre: Vi må avsløre DNA/LO-ledelsen for folk. En regjering utgått fra arbeiderpartiet er ikke en arbeiderregjering så lenge som den fører en arbeiderfiendtlig politikk. For det tredje: Selv om vi driver valgkamp må vi ikke gi folk illusjoner om Stortingets makt. Vi må hele tida legge stor vekt på å forklare folk at det er kun sosialismen og folkets egen kamp som kan trygge folkets interesser på en grunnleggende måte. For det fjerde må vi drive en konsekvent enhetspolitikk, selv om Sosialistisk Valgforbund nekta samarbeid med AKP(m-l), er en del av de

dette ikke stemmer. Tenk på hva som vil skje i ukene før valget. Radio og TV bringer valgstoff nær sagt til alle døgnets tider. Nesten alle voksne mennesker snakker om det. Den politiske interessen når et slags høydepunkt i de dagene. Antallet politisk passive minker mye. Hva skjer på skolene? De aller fleste lærere benytter den aktuelle situasjonen til å ta opp Stortinget, valg, politiske partier osv. i samfunnsfagstimer og norsktimer. Ofte blir det arrangert prøvevalg i klassene. Alle ungdomsorganisasjonene, SFU, Senterungdommen, Unge Høyre osv. kommer til å drive valgkamp for sine partier. Med andre ord, ungdommen

## VALGKAMPEN EN HOVEDOPPGAVE?



krav de stiller lik våre. Vi skal jobbe for ennå mer enhet, kritisere dem kameratslig dersom de fører en feilaktig politikk. Vi skal ikke angripe dem.

Hva skal så RØD UNGDOM gjøre i valgkampen? Det sto i forrige nr. en artikkel om dette som jeg synes var nokså forvirrende. På den ene sida sa den at valget var viktig og at RØD UNGDOM burde gjøre en del saker. På den andre sida var ikke valget viktig, og vi burde ikke bry oss om det, men omdanne oss i fred og ro. Kameraten kunne tydeligvis ikke bestemme seg for hvilket bein han skulle stå på.

Jeg har bestemt meg for hvilket bein jeg vil stå på. Vil nå skrive hva jeg mener slik at folk kan diskutere det.

For det første: Ofte kan en høre påstanden om at unge folk driter i valget. Jeg mener

blir trukket inn i valgkampen enten de vil eller ikke. De blir opptatt av det. Derfor mener jeg at det er tull at valget ikke skulle være RØD UNGDOMs viktigste oppgave fra skolen begynner 20. august til valget finner sted 10. september. Det er dessuten tull å tro at vi i løpet av denne tida kan få gjort noe særlig annet når alle folk rundt oss driver med og er opptatt av valget.

Videre mener jeg at det er riktig at valget blir RØD UNGDOMs viktigste oppgave. Det er bra at ungdommen er opptatt av politikk. Dette bør vi bygge opp under og oppmuntre til så mye som mulig. Vi bør som alle kloke lærere benytte den oppheta situasjonen til å lære ungdommen om politikk, samt gjøre AKP(m-l) og RØD UNGDOMs politikk kjent for mange nye ungdommer. Dette er viktig på



lengre sikt. Unge folk blir jo eldre.

Dessuten. Partiet vårt kommer til å trenge oss i valgkampen. Når dette flotte nye partiet vårt skal gå løs på en så omfattende oppgave da kan ikke ungdomsorganisasjonen stå stille og se på og drive med sitt. Jeg mener vi bør benytte sommeren til å

samle krefter slik at vi virkelig kan gjøre en innsats som det står respekt av. Å hjelpe partiet er jo å hjelpe oss sjøl.

Med andre ord: Jeg mener det er feilaktig å si at valget ikke skal være vår viktigste oppgave. Vi kan ikke drive med vårt, når alle andre driver valgkamp. Vi vil, hvis vi ikke jobber med valget, oppmuntre til feilaktige politiske ideer blant ungdommen. Vi vil i den første store saka svikte partiet vårt.

Jeg tror vi kan gjøre mye lurt i valgkampen. All den fine kulturen vår må vi bruke. Nå kan vi igjen benytte alt det bra vi fant på i EEC-kampen. Personlig tror jeg hvis vi klarer

å gjøre en god jobb i valgkampen vil kanskje tusener av nye folk slutte seg til våre rekker.

Oppfordrer folk til å diskutere dette. Skriv innlegg om dere synes det er riktig eller gæ'ernt. I det hele kom med forslag til hva RØD UNGDOM skal gjøre, åssen propaganda vi trenger? Hva vi skal gjøre på ungdomsskolene blant 1. gangselgere osv.

Jeg håper at jeg får rett, jeg blir helt entusiastisk ved tanken på alt det bra vi kan gjøre i valgkampens hete til høsten.

Til slutt — Følg godt med i Klassekampen!

Kari, Oslo

Det har kommet mange forskjellige reaksjoner på om vi bør ha medlemskort. Noen mener at det er fullstendig utglidning i sikkerheten og ingen grunn til å ha det. Andre har møtt forslaget med stor entusiasme. Det blir ikke lagd ferdig noen medlemskort nå fordi det er uenighet på det. Hva synes du er riktig? Vi kommer tilbake til spørsmålet i seinere nummer.

Arbeidsutvalget

## MEDLEMSKORT



Medlemskort er ein fin ide. Det blir noko konkret og handfast over medlemskapet, ikkje berre: »Jaha no har du betalt kontingenten, så no er du blitt medlem.» Det er og folk som vil bekrefte medlemskapet sitt overfor kamera-tene.

TGL, Troms

I samme nummer blir det satt fram forslag fra sentralstyret om utdeling av medlemskort. Vi mener at det her er grunn til å påpeke en del feil ved forslaget om medlemskort. Først: økonomien innafor Rød Ungdom er svært dårlig, medlemskort vil bety utgifter og ekstra arbeid. Det vil gi SIPO ei hjelpende hand i arbeidet med å kartlegge progressive, og er et brudd på det sikkerhetsmessige innafor Rød Ungdom. Vi mener at forslaget om medlemskort er et høyreavvik og at omdanninga har godt for langt på dette området. Til slutt etterlyser vi argumenter fra sentralstyret om utdeling av medlemskort.

Lagsstyre, Telemark  
(litt forkortet, red.)

Korleis skal vi forklare nye medlemmer vitsen med sikkerhet når det frå sentralt hald blir trykt opp medlemskort?

Eg etterlyser også logikken bak å ha medlemskort. Det einaste det kan brukast til er å syne andre at du verkeleg er medlem i Raud Ungdom. Dette strir mot mi oppfatning av sikkerhet. Eg trur heller ikkje at kontakten med organisasjonen, slik som artikkelen nemner, blir meir »handfast» sjølv om ein har eit medlemskort å sjå på. Problem med samkjensle innen organisasjonen trur eg må løysast på ein annan og grundigare måte.

Til slutt: Raud Ungdom er ungdomsorganisasjonen til eit parti som er illegalt bygd opp. Ein dag kan AKP tenkjast å måtte gå under jorda. Trur nokon i sentralstyret at eit slikt overgrep frå statens side ikkje vil råka Raud Ungdom? Eg er sikker på det vil gjere det. Sjølv om dei einskilde medlemmer nok har ting som kan tyde på medlemskap i Raud Ungdom, er medlemskort eit konkret bevis på at det er tilfelle.

Som ungdomsorganisasjonen til AKP meiner eg at for Raud Ungdom er ideen om medlemskort heilt forkasteleg, og eg synest dette utslaget av høgrefeil bør takast opp til diskusjon i organisasjonen.

Raud Ungdom, Telemark  
(Litt forkortet, red)



I vår kommune finnes det en tilskuddsordning for alle ungdoms- og idrettslag. Alle lag som har mer enn 15 medlemmer og har vært i drift minst 1 år er berettiget til støtte. Det gis også støtte til politiske ungdomslag, men da innenfor rammen av kommunelovens § 23. Der står det noe om studievirksomhet osv., så hvis man legger litt vekt på studiesirkler og seminarer når man skriver søknad, skulle ikke den paragrafen by på problemer. I vår kommune er det også en klausul om at en representant for laget må møte på den årlige ungdomskonferansen for at laget skulle være berettiget til støtte. Søknaden til kommunen skal opplyse om hvor mange medlemmer laget har, kontingentens størrelse, formannens navn pluss at man skal legge ved årsmelding og regnskap.

Vi i laget vårt fant ut at dette var en bra sjanse til å bedre økonomien, samtidig som man får et legalt preg på organisasjonen. Vi sendte en mann på ungdomskonferansen, men det neste punktet, å fylle ut søknaden, var litt verre.

Å oppgi medlemstallet passer jo ikke akkurat med vår sikkerhetspolitikk. Heller ikke å oppgi kontingentinntekter o.l. Men

disse vanskene går an å løse. (Det vil ta for mye plass å gå i detalj her, hvis dere vil ha hjelp, så kan storlagsformannen undersøke det andre veier.)

Søknaden vår blei behandlet i ungdomsutvalget i kommunen, og vi var satt opp med et tilskudd på kr. 300,—, men saken blei utsatt og oversendt kommunaldepartementet til uttalelse, sammen med søknaden fra FNL-gruppa på stedet vårt. Når dette skrives veit vi ingenting om utfallet av behandlinga i departementet. Vi vil nå prøve å lage en diskusjon om saka i lokalavisa vår. Et bra utgangspunkt er det at Unge Høyre får ganske stor støtte i vår kommune, mye mer enn hva vi var satt opp med.

Vi foreslår at alle lag av Rød Ungdom søker kommunal støtte. Hvis mange kommuner sier ja, vil det presse departementet til å anbefale de andre søknadene. Hvis alle sakene blir oversendt departementet (og det kan bli en bra bunke), kan kanskje sakene løses ved litt sentralt diplomati.

Altså: Ta kontakt med kommunen og sett i gang!

P.S. Men ikke få illusjoner om at kommunen vil finansiere revolusjonen!

Potemkin



TA  
MED  
DERE  
DE  
PENGENE  
DERE  
KAN  
FÅ!

OM  
ET  
RØDT  
MILJØ.

Begrepet »rødt miljø« er kanskje ikke alltid så lett å definere — det virker ofte noe abstrakt, man veit ikke hva et slikt miljø krever av form og innhold. Parolen »bygg ut et rødt miljø« kan derfor være vanskelig å følge opp.

#### HVA ER ET RØDT MILJØ?

Først og fremst er et rødt miljø et godt miljø. Det er et miljø som engasjerer hver

enkelt, et miljø hvor det fostres folkelige og sosiale verdier, hvor det hersker vennskap, god kultur og utviklende diskusjoner.

Et rødt miljø er altså et alternativ til det miljø og den kultur borgerskapet påtvinger norsk ungdom i dag: Kald ølkultur, få og usosiale (borgerlige) verdier, behov for individuell strebing osv.

I et rødt miljø hersker også interessekamp — den engasjerer mange folk som blir klar over sin egen situasjon og den enkeltes ideologiske bilde av classesamfunnet blir utvikla.

Det er lett å forstå at mange har vanskeligheter med å skape et slikt miljø. Men vi har også eksempler på det motsatte, lag som har klart å skape et slikt rødt miljø, og er derfor i sterk framgang og utvikling.

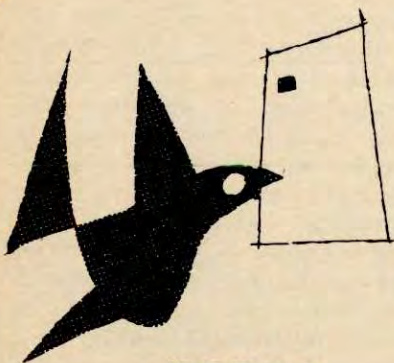
#### GYMNASLAGET VÅRT ER ET GODT EKSEMPEL

Bare etter landsmøtet har vi øket antallet med 6, og på kort tid har vi evna å komme i rekken blant landets største gymnaslag (tror vi). Dessuten har laget omtrent like mange nære venner som medlemmer.

Hvordan har vi klart det?

Løsningen ligger utvilsomt i at vi har klart å skape et meget godt indre miljø i laget. Dette gode indre miljøet blir forma fordi alle jobber med ting som er morsomt og engasjerende — samtlige jobber for et alternativt og godt skolemiljø.

Den dagen man slutter å oppfatte



BETRO  
DEG  
TIL  
BEATE

Svar på brev til redaksjonen!

Mange nye folk har blitt med, stilen i organisasjonen legges om og mange uerfarne folk kommer i viktige jobber. Organisasjonen utvikler seg fort. Og det er bra. Men vi tror det skaper vanskeligheter rundt om i lagene også. Derfor denne spalten. Dette er først og fremst et sted folk kan skrive og legge fram vanskene sine.

Men redaksjonen er ingen hjernetrust som kan svare på alt. Derfor må alle som har erfaringer som er lærerike skrive hit. Takk for brevet!  
red.



# TA EN JOBB SAMMEN

Laget vårt, et smålag på universitetet, hadde for en stund siden en diskusjon om økonomien i ungdomsforbundet. Hos oss har »hele kontingenten» bestått av to deler:

- a) Vanlig kontingent
- b) støttering hver mnd.

Særlig mange av de helt nye medlemmene la vekt på at kontingenten hadde vært som et »sjokk» etter at de kom inn, og spesielt rart synes de det var at de gamle medlemmene »bare betalte» uten at de så mye som fikk en diskusjon engang på om det var nødvendig med så mye, hva penga blei brukt til osv.

Dette blei vi enig om måtte være galt, en sånn passivitet i forhold til økonomien ville bare føre til ville tanker som f.eks. »maskineriet går nok uten vår hjelp», »det er ikke så farlig vel».

Ungdomsforbundet er, på kort og lang sikt, helt pokka nødt til å ha en »sunn» økonomi for at vi skal være sikre!

Klassefienden veit like godt som oss at vi får gjort lite uten penger!

Uti diskusjonen kom en kamerat med dagens lyse ide: La oss sikre økonomien sammen! La oss ta på oss en jobb en lørdag formiddag som vi kan tjene en del penger på og hvor hele eller halve laget samles. Ta en dag som vi jobber på brygga eller noe!

På den måten slår vi to fluer i en smekk:

- a) skaffer penger!
- b) jobber sammen om å styrke økonomien vår, det vil si: styrker samholdet og kampånden i laget!

Vi vedtok også (siden de fleste studenter jobber om sommeren) at alle sammen skulle gi en dagslønn av sommerjobben til Rød Ungdom.

Gjennomfør skikkelige økonomi-diskusjoner!

Gjør økonomien til en kollektiv sak i laget!

Peder, student, Oslo



## NEI TIL KONKURRANSE!



I siste nr. av Bolsjevik har sentralstyrets økonomisansvarlig gitt en orientering om Rød Ungdoms økonomi. Den, økonomien, var etter hans mening ikke så god som den burde være, og for å rette på det foreslår han en del åtgjerder, blant annet vil sentralstyret »sette opp en Rød Ungdomsfane til det laget som har samlet inn mest og kommet med de beste ideene». Det er litt uklart for meg hva som er men med denne setningen, men det er ikke hovedsaken.

Det essensielle er at sentralstyret vil prøve å sette fart i arbeidet med å bedre Rød Ungdoms økonomi ved å gjøre det til en »innsamlingskonkurranse». Denne typen tankegang om alt går bedre hvis vi klarer å få folk til å vise at de er best, dvs. få folk til å konkurrere, er borgerlig. Dette at folk må ha et synlig bevis på sin egen fortrefelighet gjennomsyrrer hele vårt samfunn, og er opphav til den konkurransementalitet og det statusjag vi alle plages av.

Noen, blant dem sentralstyret, oppfatter ikke dette som usunn konkurranse, som kan føre til »storlags-sjåvinisme» o.l. de ser på det hele som »sosialistisk kappestrid». Jeg vil gjerne spørre om hvorfor ikke hvert lags, hvert medlems bevissthet om at de gjorde noe som var til nytte for Rød Ungdom, arbeiderklassen og i siste instans seg selv, hvorfor skulle ikke det være motivering god nok?

Erfaringene fra de sosialistiske land, spesielt i Sovjet, (ordet sosialistisk kappestrid stammer derfra) burde få en til å tenke seg om to ganger før en setter i gang med »personlige stimulan-ser». I Sovjet førte systemet til at det vokste fram et skikt av »premiearbeidere», som nøt godt av bedre feriesteder, bonusordninger, fikk bilde av seg selv i avisene osv. Hos oss kan det føre til at storlagene er mer opptatt av å finne på gode ideer for å vinne »Månedens Røde Ungdomsfane» enn å formidle disse ideene videre til de tilbakeliggende lagene.

P.S Lykke til med innsamlinga.

A.E.



massearbeidet som en plikt og småplage, den dagen man finner arbeidsområder som er morsomme og engasjerende, da er grunnsteinen lagt for et godt indre miljø i organisasjonen. Dette miljøet forplanter seg fort utad – og snart er Rød Ungdom for alle en usekterisk sekt som fungerer som ei rød akse rundt all kultur og miljøvirksomhet på skolen. Laget vårt har allerede stått for et fint teater om elevenes situasjon 1. mai – fest med bl.a. diskotek og dessuten visesang ved noen elevkvelder. Ellers er det gode muligheter for at vi kan få et eget stort rom i

kjelleren, et rom som kan pusses opp og gjøres til »røde rommet» for alle. Flere elevkvelder med visesang og diskotek i Rød Ungdoms regi, vil bli en realitet om ikke alt for lenge.

Derfor må vi ikke overalt gå rundt å lete etter nye venner og sympatisører – de gjemmer seg kanskje bare litt i begynnelsen, men er alltid klare til uoppfordret hoppe inn i vårt vennligstilte og røde miljø . . .

ARBEID FOR FORT Å BLI EN MASSE-ORGANISASJON!

FRAM FOR GODE OG RØDE MILJØER!  
gymnaslag, Oslo



Ulf (BV): Karl Marx sier i det Kommunistiske Manifest: — Borgerskapet har ikke latt noe annet bånd bli igjen mellom menneskene enn den nakne (egen)interessen, den følelsesløse »kontante betaling». Borgerskapet ... har oppløst den personlige verdighet ... (og erstattet den med) bytteverdi. Borgerskapet har revet det rørende sentimentale sloret fra familieforholdet og (gjort) ... det til et reint pengeforhold.

.... Borgerskapet skaper en verden etter sitt eget bilde.

Slik skrev Marx om borgerskapet (kapitalistene) for over hundre år siden. Hva er skjedd siden?

Jo, stadig mer blir livet i det kapitalistiske samfunnet et spørsmål om penger. Kapitalistene kan tjene mest penger på de som er »best». De kan tjene penger på å la de beste av skolelysene bli vitenskapsmenn og ingeniører. De peneste jentene blir filmstjerner og fotomodeller. De flinkeste på idrettsbanen blir det satset penger på, de smiler til deg på kinoreklamene, sammen med de mest populære folka på TV — popsangere osv. For å tjene penger kommer kapitalistene med stadig nye moter. Du må hele tida være in.

Kapitalistene lager egne ungdomsmoter, og ungdommen biter på. De som ikke er som de andre blir ledd ut. Prov å still på skolen i lakksko og hornbriller så skal du se hvor populær du blir. Borgerskapet vil ha oss til å vær penest, kjekkest, flinkest osv., men ingen kan være flinkest i alt. Dette fører til at de fleste må bli tapere på minst ett område. Noen blir virkelige tapere: Tilsynelatende er de ofte knekket av lærerne eller kameratene, men i virkeligheten er det kapitalistene som har knust dem. Andre går i evig redsel for hva andre mennesker sier, og tenker om dem, de er også et offer for kapitalistenes krav og konkurranseånd. Slik blir mange ungdommer nervøse, eller tar tilflukt i stoff og alkohol, eller blir boller for å hevde seg. Dette er en av sidene ved ungdomskulturen som vi ikke har diskutert så mye før.

Hvor viktig er egentlig dette problemet?

Christine, 8. klasse: Det er klart at konkurransen ofte ødelegger forholdet mellom gutter og jenter, og forholdet venner og venninner imellom. Jeg kjenner ei jente som sluttet å være sammen med venninnen sin fordi venninnen var sammen med en »god'ere» gutt enn hun selv.

Hans, slutta på ungdomsskolen i

# BORGERSKA IDEOLOGI

Bolsje  
håndfull  
til et m  
vanligste  
skole, m  
utdrag av

fjor, men har de fleste av kameratene sine på ungdomsskolen: Ungdommen er slett ikke så opptatt av skolen. Skolen er noen trotte saker som de vil fortrest mulig gjennom. Vi må utforme en politikk for andre deler av livet også — fritiden. Men skolen skaper mange tapere. Allerede på folkeskolen blir de »dumme» satt utenfor.

Ulf: Kan vi sette en stopper for dette?

Hans: Det ideelle hadde vært å fjerne konkurransen, men det blir aldri mulig under kapitalismen.

Ulf: Vi kan gjøre mye med folks måte å tenke på. For noen år siden turde jeg nesten ikke å fortelle at far min var industriarbeider, nå har jeg sett flere steder at »upolitiske» ungdomsskoleelever sitter og tegner arbeidere med knytta never i tegnetimene. Det har skjedd en veldig radikaliserings av ungdommen, og mye vil fortsatt skje!

Bjørn, arbeider. Det går an å skape bedre miljøer. F.eks. i idrettssammenheng. Klassen min meldte f.eks. alltid på så mange (7 manns)lag i fotballcupen at hele klassen (både gutter og jenter) var med og sparket. Vi fikk til et idrettsmiljø hvor det viktigste var at alle fikk utfolde seg og at det ble et godt kameratskap, og hvor det å vinne kom i 2. rekke.

Karsten, lærer i ungdomsskolen: Vi kan ikke forandre samfunnet ved miljøer, men vi kan gjøre en god del på hvert sted slik Bjørn var inne på.

Jens, 9. klassing: Jeg tror dette med kamp mot borgerskapets måte å tenke på er svært viktig. Jeg tror vi skal ta lærdom av hvordan staten og borgerskapet prøver å få oss til å tenke slik de vil: De sier ikke først og fremst: Imperialisme og kapitalisme er bra! NATO er bra! USA i Vietnam er bra! Dyrtd er bra! Den viktigste delen av



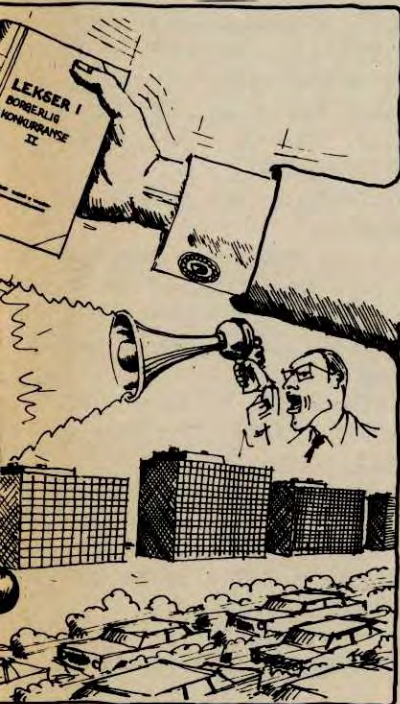
propagandaen deres er slik: Du må bli til noe. Prov å bli bedre enn alle andre! Konkurranse er bra! Du skal ikke misunne folk som har mer enn deg osv. F.eks. eventyret om den amerikanske avisgutten som ble millionær. Slik vil de ha oss til å tenke for at vi skal godta kapitalismen. Det må vi forhindre.

Vi diskuterte også hva det vi var kommet fram til skulle bety for studiesirkene vår. Vi kom fram til at de kanskje burde begynne med et møte om hvordan borgerskapet tenker og hvordan vi tenker, om konkurranse og kameratskap, om tapere, om borgerlige gutt-jente-idealer, om moter og slike ting. Det er ting som de fleste unge forstår og er opptatt av.



# DETS

daksjonen samlet en domsskoleelever og lærere for å diskutere noen av de problemene, ikke bare på også i fritiden. Dette er et usjonen!



## IDRETT

Konkurransesentraliteten er sterk også på idrettens område. Superstjerne-ideologien gjennomsyrrer presse og TV. Men har den kapitalistiske ideologien klart å ødelegge idrettsinteressen? For å få et inntrykk av situasjonen spurte vi hvorledes det sto til i klassene, og blant lærerne med idrettsaktiviteten.

Læreren: Blant oss, bare gym-

lærerne.

Hans: 5-6 gutter – fotball og ishockey, 1 jente.

Ann: 4 av 30.

Jens: 2 av 24 driver i idrettslag.

Christine: Noen jenter driver turn og en del gutter ishockey. Vet ikke nøyaktig hvor mange.

Jens: Da jeg begynte å sparke fotball på lilleputtlaget var det 180 som meldte seg. Til disse var det 5 trenere. De ble brukt slik: 2 til å trene 1. laget, 1 til å trene keeper, og de 2 siste til å holde resten sånn noenlunde aktive. Resultatet er at bare 20 har fortsatt.

Bjørn: Hvorledes skal vi jobbe for å motvirke slike ting?

Hans: I gamle dager ble det sparket en del »SUF-fotball». SUF-lagene utfordret hverandre. Det var ok. Skapte miljø og hadde kanskje litt innvirkning på den fysiske formen til medlemmene og alle var med uansett dyktighet og kjønn. Men vi er nødt til å jobbe innafor idrettsforbundet. Idrettsforbundet er den organisasjonen som har flest medlemmer i Norge.

Jens: Vi må ha som siktemål at flest mulig driver idrett. SUF-fotballag kan utfordre annet enn andre SUF-lag, f.eks. Unge Høyre. Det er ofte lettere å få til utenfor idrettsforbundet. Folk er redde for å melde seg inn i idrettsforeninger, fordi de er vant til at det kreves mye for å holde mål. I klassen f.eks. derimot er det mulig å engasjere alle. F.eks. i klassen min meldte vi på 3 lag (a 7 mann) i fotballcuppen på skolen. Alle 21 i klassen var med, både jenter og gutter. En annen gang meldte vi på lag til Holmenkollstafetten. 15 av 16 gutter i klassen var med og løp. (I Holmenkollstafetten er det bare gutter som har lov til å delta.) Vi kom 5 min. etter nest siste lag, men det spilte ingen rolle. Vi fikk trent sammen og hadde det moro.

Bjørn: En del idrettslag har aktiviteter som alle tør være med på. F.eks. turorientering. Det blir satt ut en del poster i skauen som en skal gå innom i løpet av en viss tid. F.eks. 30 poster som står ute i en mnd. I slik orientering er det bare spørsmål om hvor mye friluftsliv en vil drive. Det går an innafor idrettsforeninger også.

Ann: Formen for idrett er viktig. En del idrett er veldig individualistisk. Lapidrett er bedre enn individuell idrett.

Ulf: Jeg tror ikke vi skal forsøke å lage noen endelige konklusjoner på de erfaringene vi har lagt fram her, men oppfordre folk til å komme med andre erfaringer og synspunkter. Skriv til Bolsjevik.

MILJÖ

## RØDT KOR



### POLITISK PLATTFORM

I siste nr. av Profil (det med måkene) står det om Kulturfrontkoret i Trondheim. Før het de Rødt Kor og sang sosialistiske viser, nå heter det Kulturfrontkoret og synger anti-EEC-viser og gamle norske arbeidersanger. Det virket som om de hadde kuttet ut sanger om sosialismen og kommunismen. Dette mener jeg er en feil linje.

Progressive kor bør være frontkor, dvs. at de står for forsvar av norsk kultur og vil utvikle folkets kultur mot imperialismen. Alle som støtter dette bør kunne være med.

Men jeg syns det er feil å utelukke kommunismen for det. Koret må godta at det finnes forskjellige retninger i den progressive bevegelsen og synges deres sanger så lenge de ikke åpent angriper andre retninger og partier i fronten.

SF'ere er uenige i Kominterns linje i 30-åra. Skal vi kutte ut Kominternsangen da? Det blir å gi høyredelen av fronten og antikomunismen vann på mølla. Det blir å stenge fronten mot venstre, omtrent som Sosialistisk Valgallianse har gjort.

### GÅ INN I ARBEIDER- OG BYGDEKORENE?

Disse har en progressiv tradisjon og holder mye av den norske folkekulturen i live. Men de rekrutterer lite og er politisk passive. Hvorfor ikke bli med i dem og få dem til å synges flere og mer progressive sanger? Medlemmene der føler seg nok i stor grad progressive. Dette må undersøkes, diskuteres og prøves ut.

### VI MÅ UTVIKLE KORSANGEN

Jeg har også tenkt på at vi i Rod Ungdom burde gå i spissen for å lage nye former for korsang. Nå synger vi på temmelig tradisjonell måte. Hva med flere jazz/pop/rock/gospel-melodier og eksperimenter med talekor og andre lyder??

Folk som synger i vanlige kor: Kom med deres erfaringer!

Trondheim: Hva mener dere om politisk plattform?

Hilsen en i Rødt Kor, Oslo



# INTERVJU

Trygve og Kåre og Tor.

BV: HVA SKAL DERE SATSE PÅ I TIDA FRAMOVER?

Arne: Vi har tenkt å satse på små arbeidsgrupper: visegruppe, teatergruppe, frivillige seminarer (studie-sirkler) om politiske emner, for eksempel Vietnam, partiet, marxismen-leninismen. Dessuten skal vi danne eget fotballag.



ARNE ER LØSARBEIDER OG STUDENT. DET SISTE ÅRET HAR HAN JOBBET SOM VAKTMESTER OG TATT FORBEREDENDE PRØVER VED UNIVERSITETET. HAN SER UT SOM HAN ER GRODD OPP MELLOM GRAS OG LØVETANN I SLOTTSPARKEN. HAN HAR BYGGET OPP ET BOLIGLAG PÅ ØSTKANTEN I OSLO.

BV: FORTELL OSS LITT OM HVORDAN DERE BYGGET OPP SMÅLAGET.

Arne: Vi begynte å bygge opp laget i oktober i fjor, altså for 1/2 år siden. Da var vi en studiesirkel med 7 folk og jeg var den eneste som var medlem. Helt fra begynnelsen var vi et miljø, en rød gjeng. Vi festet sammen om lørdagene og gikk på tur sammen om søndagene. Vi trakk stadig med oss nye folk. Skulle vi på kino, eller åpne møter, eller frikonsert, ringte vi rundt til folk og spurte om de ville være med. Storlaget lagde i stand et helgekurs på landet og flere åpne møter hvor vi var med.

BV: HVOR MANGE HAR DERE BLITT NÅ?

Arne: Vi har nettopp delt smålaget i to. Før vi delte oss var vi mellom 15 og 20. Det var alle slags folk: Yrkeskoleelever, ungdomsskoleelever, gymnasiaster og unge arbeidere. Folk var mellom 15 og 21 år.

BV: HAR DERE HATT NOEN STORE RØDE FESTER?

Arne: Ja, vi har hatt to. Først var det fest hjemme hos en av gutta. Vi hadde forberedt oss godt på forhånd og blitt enige om at festen skulle være alkoholfri. Vi spilte gitar og hadde to appeller, en om Rød Ungdom og en om kvinnefronten. Det var 35 folk. I hver eneste krok satt det en gjeng og diskuterte politikk.

En annen gang hadde vi åpen fest sammen med SFU (vi måtte gjøre det meste av arbeidet, men det var OK). Det kom ca. 80 folk. Rødt Korps og to visesangere underholdt. Ja, og så hadde vi laget sketsj! Sånn om EEC med



JOSEF ER YRKESSKOLEELEV, 16 ÅR, SNAKKER MYE, HAR RØDT HÅR OG PARKAS.

BV: HVA SYNES DU LAGET DITT BØR DRIVE MED FRAMOVER?

Josef: Åpne kvelder, mye musikk, slikt folk interesserer seg for, Kina for eksempel. Men det kommer jo an på situasjonen, i kampsituasjoner trenger vi saklige diskusjoner.

BV: HVORDAN SKAL LAGET PÅ SKOLEN DIN SE UT NÅR DET ER OMDANNA?

Josef: Minst 100 folk, mye liv og røre, tenker jeg. Det blir nok ikke lett å holde orden på et slikt lag.

BV: HVORDAN VAR SISTE LAGSMØTE?

Josef: Vent – la meg tenke – jo, det var da vi rota sånn. Vi satt og spilte LP'en fra Haugesundfestivalen, diskusjonen blei bra da vi først kom i gang. Vi satt og prata til langt på natt.

FORSLAG FRA REDAKSJONEN: LES INTERVJUENE GRUNDIG. DISKUTER GJERNE HVA DERE TROR HAR VÆRT GJORT AV FEIL OG RIKTIGE TING I DE TRE LAGA TIL ANNE OG JOSEF OG ARNE OG ANDRE LAG DERE KJENNER TIL. HAR DERE NYE ERFARINGER MED OMDANNINGA, SEND BREV TIL BV!

ANNE ER EI KVIKK JENTE FRA ET GYMNASLAG. SKOLEN HENNES ER KJENT SOM »KULTUR-RADIKAL», OG SJØL ER HUN OPPVOKST BLANT INTELLEKTUELLE (BOKLÆRDE).

BV: HVORDAN GÅR DET MED OMDANNINGA?

Anne: Vi har diskutert omdanninga mye, på ca. 4 møter tror jeg. Men vi har ikke omdanna oss så mye, bare litt. Vi har ikke fått så veldig mange nye medlemmer.

BV: HAR ALLE MØTENE OM OMDANNING FØRT TIL NOEN ENDRING?

Anne: Vi har hatt ertesuppe på møtene. Men det har vært et problem at noen av oss har hatt politiske oppgaver utenfor skolen, så det har blitt færre igjen til å arbeide her.

BV: HVA ER »MASSENE SØSKER OG BEHOV» HER PÅ SKOLEN?

Anne: Vi fant ut at folk trengte et fritidsrom. Folk synes det var et bra krav, men det ble ikke noe særlig fart i aksjonen.

BV: HVA ER FOLK PÅ DENNE SKOLEN OPPTATT AV?

Anne: Politikk.

BV HAR SPURT TORIL, SOM GÅR PÅ SAMME SKOLE SOM ANNE, HVA HUN SYNES OM RØD UNGDOM PÅ SKOLEN.

Toril: De er ganske dominerende. De veit så mye at vi andre føler vi har lite vi skulle ha sagt, men Anne er OK.

BV: SKAL DU BLI MEDLEM AV RØD UNGDOM?

Toril: Ja, men jeg skal melde meg inn der jeg bor. Det er ille nok med de 6 timene jeg er nødt til å være på skolen hver dag, å drive politikk der vil jeg helst slippe.



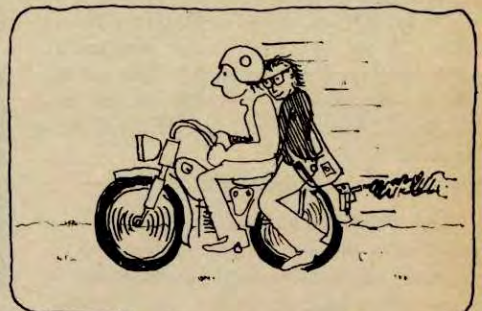
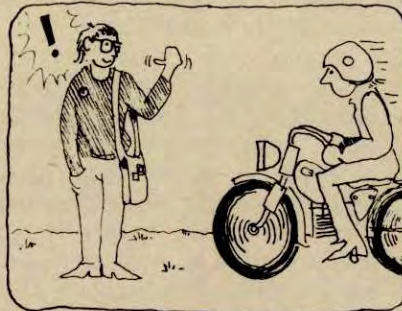
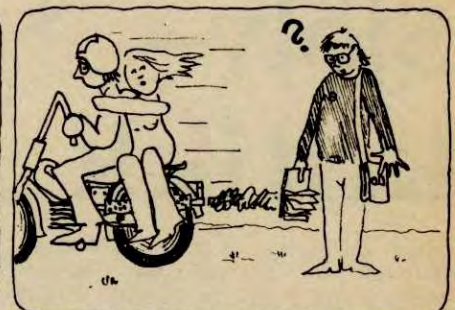
# LEVE ARBEIDERKLASSEN

Mange i Rød Ungdom mener at det å være framskreden er å kunne prate om mye vanskelig teori (eks. Stalin, anarkisme) og å kunne mye fremmedord. Jeg er uenig. Det er som regel slik at folk som har lett for å tilegne seg vanskelig teori ofte har en intellektuell og/eller småborgerlig bakgrunn (foreldre). Folk som derimot sier mindre fint og har lest lite kommer ofte fra arbeiderklassen.

Ungdom fra arbeiderklassen er etter min mening oftest mer framskredne, fordi de kjenner kapitalismen hardere på kroppen. Eks.: Foreldrene har dårlig råd slik at de har mindre penger enn kameratene. Større vansker på skolen pga. at de kanskje får mindre hjelp hjemme. Dette, og annet gjør at ungdom fra arbeiderklassen ofte opparbeider et mer grunnfast syn på klassemotsetningene. Det merker selv presset på skolen og ser ofte med forakt på folk som får høye stillinger og feite lommebøker. Dette er folk som er hardest undertrykket av kapitalen og har i hovedsak 2 muligheter: 1. La alt være som det er og foreberede seg på å stå opp halv 6 om morgenen og komme hjem 1/2 6 om kvelden. Tjene 20–40 000 i året – skatter, husleie, høye matvarepriser osv. 2. Gå med i ml-bevegelsen og jobbe for sosialismen.

De intellektuelle derimot, som ikke er så hardt undertrykt, kan i mye større grad glemme hele det jævlige samfunnet, gi faen og tenke på seg selv. Dette skjer også av og til med intellektuelle ml-ere, sjøl hvor mye de veit om Lenin og Stalin og Kinas utenrikspolitikk.

Jeg mener at det som er sagt her peker på at det er nødvendig at arbeiderklassen står i ledelsen for den revolusjonære bevegelsen. Den er den



mest undertrykte delen av folket, og har derfor størst behov og skjønner best nødvendigheten av en revolusjon. Dette gjelder også ungdommen. Rød Ungdom består i dag av alt for få folk med kursplan 1 og 2 (på ungdomsskolen), og skal vi få med disse folka, må vi slutte med kjedelige teoretiske møter, og aviser med mye fremmedord. Vi må forklare politikken vår på en grei måte som alle forstår.

Bjørnar, ungdomsskoleelev, Oslo

## SOMMER....

For om årene har organisasjonen stort sett gått i oppløsning om sommeren. Folk reiser på ferie, hjem eller på festivaler. Hvilke storlagstyrer eller distriktstyrer har klart å holde kontinuitet sommeren gjennom?

I sommer er det en oppgave som står fram som den viktigste: mobilisering til sommerleirene. Rød Ungdom må i sommer organiseres slik at propaganda og mobilisering til leirene blir sikret!

Dette betyr at distriktstyrer hele tiden må: 1. fungere politisk, 2. vite

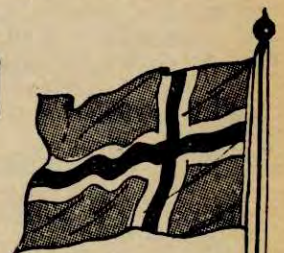
hvem som er hvor (slik at de kan få til stands, fester osv.), 3. ha et ledende grep over mobiliseringsarbeidet i distriktet sitt.

Når det ut over sommeren begynner å tynnes i rekkene kunne det være bra å slå sammen både storlag og smålag. Både for å sikre at det er gjenger som jobber sammen, og for at kameratene skal ha kontakt med andre enn de de vanligvis jobber sammen med og få inspirasjon.

Når det gjelder folk som skal begynne å jobbe, eller gå på skole et annet sted til høsten, så må de si fra til organisasjonskomiteen hvis de ikke har noen kontakt der de skal flytte til.

Organisasjonskomiteen

## 1. MAI



Kamerater!

1. mai i Harstad ble, til tross for at AKP(m-l) og Rød Ungdom sto alene, en kjempestor suksess. Over 150 gikk i toget som var det største etter krigen og større enn alle EEC-togene i fjor.

Dagen var for oss både en kvantitativ og kvalitativ framgang. Både SF og NKP har lovet ENHET neste år. Medlemsmessig har vi vokst mye pga. det røde miljøet som er blitt rundt oss med røde fester, hytteturer, studier osv.

Økonomien som har vært prekær, bl.a. skyldte vi 1000 kr. til Klassekampen, er nå blitt ute av verden. En fest som samlet ca. 400 ga over 2000 kr. i overskudd.

P.V., Harstad

## SOMMERLEIR



# Sjølvs- kritikk



Det er mogleg at eg har misforstått aldri så lite. Det som stod i Klassekampen og Røde Garde om RAUD UNGDOM VAR sær positive ting som eg sjølvsagt er enig i. Plattformen er flott. Så eg voner at eg har misforstått det innlegget eg kritiserte. Det er vel ikkje meninga at vi skal ta til oss AUF/SFU'ere som AUF/SFU'ere? (spørsmål til dykk.)

## BOLSJEVIK

Det er gledelig å sjå kor godt BV er blitt. Slik blir det når massene slepp til. Freske og kameratslege diskusjonar er ting som verkeleg rydder opp i «sump-luft». Det er flott at så mange ting blir teken opp til diskusjon, t.d. «seksual-moral».

## STATUTTENE

Spørsmål til sentralstyret: kvifor det nye namnet på sentralkomiteen og kongressen.

## KONKLUSJON

Det vi no må gjere er å lage eit alternativ for ungdommen. Eit raudt miljø om vi vil kalle det det. VI må rive dei ut av knarke- og alko-miljøet. Difor må vi gå ut blant ungdomen, snakke med dei og bevisse for dei at Raud Ungdom er deira organisasjon.

## OPPFORDRING

Skriv til Bolsjevik. Sørg for at sidetalet blir fordobla.

HUGS AT DET ER VI SOM SKAL FORME FORBUNDET.

tgl, Troms

(redaksjonen beklager at vi skrev Finnmark under innlegget ditt i forrige nr.)

# Studenter på sommerleir

Først og fremst bør sommerleirene være ferie, avslapping og rødt miljø, der vi kan utveksle erfaringer og ideer, sette oss inn i andres problemer, få tid til å fungere sammen og derved styrke samholdet. Kort sagt bør hovedsida være det sosiale samværet.

Hvorfor skal vi så «rotte» oss sammen i egne brigader? Mange av oss synes vi har fått nok av studenter og studentmiljø etter å ha gått og tråkket på Blindern i et helt(!) år, og føler behov for kontakt med andre grupper. Etter min mening trenger vi også å løsrive oss litt fra studentmiljøet. Vi kan lett bli for «fremskredne». Det må ikke bli slik at vi ikke blir i stand til å gjøre oss forstått overfor andre. Universitetsmiljøer har alltid gitt god grobunn for «teoretisering» og intellektuell stil, derfor kan noen og enhver av oss ha godt av en «korrigering» en gang iblant.

Selvsagt er diskusjoner om studentpolitikk viktig, så viktig at også andre grupper (særlig andre utdannings-søkende) sine syn må få betydning. Men er det riktig å ta opp denslags spørsmål på en sommerleir? Bør vi ikke heller ta opp spørsmål som i større grad angår hele bevegelsen? Jeg tror at interessekampspørsmål utmerket godt kan legges til andre fora. Dessuten: er det ikke en fare for at vi kan få rene «interesseleirer», der

gymnasiastene diskuterer sine spesielle problemer i en leir, læringer i en annen osv. Studentene er ikke den eneste gruppen som har spesielle krav å stille, og det er vel ikke slik at ungdomsskoleelever har en vei til sosialismen mens vi har en annen?

En viss «elite»-tenkning gjør seg også gjeldende når det av enkelte kamerater blir hevda at vi studenter ligger på et høyere politisk nivå og derfor helst bør diskutere for oss sjøl. Ligger det ikke her en fare for undervurdering av andre grupper? Jeg mener en student ikke nødvendigvis er bedre skolert og har bedre forutsetninger enn andre for å delta i en diskusjon på «et høyt nivå». Men hovedsaklig frivillige seminarer vil problemet med altfor ulikt sammensatte grupper forsvinne av seg sjøl. Da får folk anledning til å slenge seg med der de har forutsetninger for og mener de har utbytte av å delta i.

Sommerleirene som «en skole i sosialismen» er en ypperlig anledning for oss til å gjøre venner/venninner og sympatisører kjent med Rød Ungdom og hva vi står for og knytte de nærmere til oss. Jeg tror ikke sommerleirene vil bidra til å styrke Rød Ungdom utad blant ungdommen og fremme rekrutteringen ved en oppsplitting i «elite»- og «interesse»leirer. God sommer.

Bjørn, student, Oslo



Har du husket å melde alle kameratene dine på sommerleir? Hvis ikke, gjør det snarest.

Tid og sted for leirene:

Troms, Finnmark: Polleidet fra 5/8 – 12/8

Nordland: Bardal fra 12/8 – 19/8

Trøndelag: ? fra 5/8 – 19/8

Møre: Ved Molde fra 5/8 – 12/8

Vestlandet: Herdla fra 5/8 – 12/8

Sørlandet: Tromøya fra 12/8 – 19/8

Østlandet: Håøya fra 5/8 – 12/8

Håøya fra 12/8–19/8

VELKOMMEN, VELKOMMEN



Vi minner om sommerleirplakaten (4 farger). Alle lag kan henge opp 50 eller 100 av den.

De som ennå ikke har bestilt ungdomsskoleavisen «Uredd» må gjøre det straks (kr. 0,50 pr. stk.).

Bestilles fra: Rød Ungdom, boks 33, Tåsen, Oslo 8.



# SOMMERLEIR!

## VI MÅ FORBEREDE :::

For mange som i dag er med i Rød Ungdom eller AKP(m-l) har sommerleir spilt en stor rolle. De grundige diskusjonene på leirene har utvikla oss politisk, vi har fått stor inspirasjon til å arbeide videre, og vi har fått se at folket har en veldig skaperkraft når bare vi får lov å slippe til.

I år blir det mange viktige og grunnleggende diskusjoner på leirene. Vi skal ta opp om det kan bli revolusjon i Norge, om det er noen vits i å arbeide for en sosialistisk revolusjon, og Rød Ungdom virkelig er en revolusjonær ungdomsorganisasjon slik den trengs i dag, osv. På seminarer og veggaviser kan vi drøfte religion, rusgifter og stoffmisbruk, undertrykking av jenter, hvorfor utvide fiskerigrensa, interessekamp, popmusikk — i det hele tatt, diskusjonene kommer til å bli utviklende og viktige for Rød Ungdom. Men vi bør sikre oss at sommerleiren ikke blir stående som en flott uke aleine, vi bør forberede oss til leirene.

## DISKUSJONER, TEATER, TURER

Forberedelsene kan vi gjøre på ulike måter. Vi kan lage diskusjonsgrupper med de som har meldt seg på leir på hjemstedet vårt. Det vil komme et nummer av leiravisa i god tid før leirene som vil hjelpe fram diskusjonene. Vi kan også begynne å tenke på hvordan kulturen skal tjene folket på leirene, vi kan forberede en sketsj, lage en vise eller forberede en veggavis vi vil sette opp straks vi kommer på leiren.

## MOBILISER MANGE!

Vi vet at det er mange som ikke er medlemmer eller nære sympatisører som gjerne ville komme på leir for å se hvordan dette virka, og for å diskutere med oss. Derfor blir det også flere og større sommerleirer i år. Disse leirene må vi alle gå sammen om å fylle med fin ungdom.

Vi kan fortelle om sommerleiren på fester, hvordan det var i fjor og hvordan det blir i år. Vi

kan selge Røde Garde eller Uredd, spre løpesedler og henge opp plakater.

**MEN HUSK**, det er den personlige kontakten med folk som gir de største resultatene. Teltturer, røde fester, badeutflukter, på sommerjobben, i teatergrupper som forbereder sommerleiren osv. kan vi lage forståelse og interesse for sommerleiren.

Hva med å sette som mål at alle medlemmer får med minst en til?

## IKKE VENT TIL SISTE LITEN

Alle medlemmer bør melde seg på sommerleir straks. For oss som jobber med å skaffe mat, leirsteder, møtetelt osv. blir det umulig å arbeide dersom for mange skulle vente til ut i juli med å melde seg på. Vi bør ha såpass plan for sommeren at vi vet hvilken leir vi skal på, og da er det bare å si fra til laget.

I alle regionene er det sommerleirkomiteer. Disse må så få påmeldingene inn fortløpende.

Sommerleiransvarlig





# SÅ MANGE TROTSKISTER DET BLE

# ER KAG

Hver i-gruppa var trotskister. Baude-klikken var halv-trotskister. Og nå er altså Kommunistiske Arbeidsgrupper/Bolsjevikene også blitt (halv)trotskister. I tillegg har vi da 4. Internasjonale-avdelinga i Norge som i motsetning til alle disse gruppene mener at Trotsky var en stor revolusjonær.

Dette skulle tyde på at det var ganske mange hel- og halv-trotskister i Norge.

Hvis man trekker fra SF, NKP og anarkistene så er alle folk vi er uenig med trotskister. Dette er litt rart. Særlig fordi bare en av disse gruppene mener at Trotsky var en stor revolusjonær.

Nå vil man kanskje innvende at vi må se på hva disse gruppene gjør i praksis, og hva linjene deres vil føre til. Det er jeg enig i. Men jeg er ikke enig at om en gruppe hevder et syn som på dette felt samsvarer med Trotsky sitt syn på det, at dette gjør dem til trotskister.

Jeg vil minne om at en gang mente vi at: »EEC betyr ikke noen nasjonal undertrykkelse av Norge og nordmenn». (Klassekampen nr. 10/70, se og i Kalheim-artikkelen der: »Kalheims nasjonale linje».) Seinere gikk vi tilbake på dette. Men var vi trotskister på denne tida fordi om vi også var mot en nasjonal front og gikk imot parolen »Nordmenn skal råde i Norge»?

Trotskisme er blitt et skjellsord i ml-bevegelsen. Etter mitt syn er det blitt kraftig misbrukt. Og stemple en hel gjeng med folk som trotskister, gjør at ordet mister sin mening, samtidig som det ikke er riktig.

I april-nr. av Bolsjevik sto artikkelen om Kommunistiske Arbeidsgrupper/



Bolsjevikene som gikk i denne fella. Å kalle KAG/B for trotskister er etter min mening feil. Det får nå være så. For tegningene til denne artikkelen var etter mitt syn langt ute på jordet. F.eks. når denne fyren på side 9 holder »Mitt liv» av Trotsky i hånda. Ifølge disse folka sjøl så mener de at »Trotsky var like så lite revolusjonær som Stalin». Dersom noen av de ikke-skolerte folka som støtter KAG/B fikk se disse tegningene, hadde tegnefolka i Bolsjevik gjort sitt til at de aldri kom seg inn i bevegelsen mer.

La oss bruke stempelet trotskister på trotskistene og la oss for all del ikke misbruke ordet.

Vi vet at Trotskys politikk ikke tjente folket og ordet trotskist er for oss et skjellsord, men hva vet de store ungdomsmassene om Trotsky?

La oss med KAG/B tilbakevise dem der de tar feil og vise at de har en feilaktig linje. Da vinner vi folket, og ikke ved å skjelle disse folka ut.

Tobias, Oslo

I ditt innlegg, som kritiserer min artikkel i forrige BV om »KAG» i Bergen, avslutter du med at vi i diskusjon med disse folka må »holde oss til politiske argumenter». Du kritiserer m.a.o. min artikkel for å være »upolitisk», kjøre »hets i stedet for argumenter» osv.

Jeg er takknemlig for kritikk og svar på denne artikkelen. Dermed er diskusjonen i gang. Hensikten med å gjøre formen litt skarp, var nettopp å egge til diskusjon. Hvorvidt dette har fungert eller ikke, får stå sin prøve.

Så til argumentene i innlegget ditt. Du kritiserer som nevnt min artikkel for å være »overflatisk, upolitisk og lite saklig». Jeg er uenig i denne påstanden, og skal ta opp tre av de argumentene du nevner.

1) Du skriver: »KAG er ikke trotskister, derimot har de en del trotskistiske tendenser».

I min artikkel argumenterer jeg mot KAG-folkas syn på det nasjonale spørsmål. Deres syns-

punkter er identiske med de synspunkter trotskistenes 4. Internasjonale står på i dag, og som trotskistene har stått på i 45 år! Nemlig: »Linja med folkefront mot imperialismen, og forsvar av den nasjonale sjølråderetten er småborgerlige illusjoner».

I praksis har trotskistenes linje alltid stått i skarp motstrid til den kommunistiske linja i dette spørsmålet: I Spania i 30-åra forrødte trotskistene folkefronten, i Kina saboterte trotskistene enhetsfronten mot Japan, i Albania samarbeidet de med fascistene!, i EEC-spørsmålet stilte de parolen »for et rødt Europa», i forbindelse med Vietnam kritiserer de Vietnams Arbeiderparti for å »forråde den sosialistiske revolusjonen i Indokina» osv. osv.

I synet på enhetsfronten mot monopolkapitalen, og for massenes nære interesser kjører KAG-erne linja med »sosialistiske fronter», som er identisk med det den 4. Internasjonalen kjører.

Videre. KAG-erne påstår at »småborgerskapet er reaksjonært», noe som utelukker hovedtyngden av norske bønder som strategiske allierte med arbeiderklassen i kampen for sosialismen. Dette er et tradisjonelt, trotskistisk synspunkt.

I tillegg vil jeg nevne at KAG-erne vurderer situasjonen i Sovjet i 20- og 30-åra fullstendig på linje med de tradisjonelle trotskistiske synspunkter. Det er overhodet ikke noe nytt i deres analyse av spørsmålet om Stalin. Tvert om er all deres »analyse» uten unntak bygd på gammelt, og velkjent, trotskistisk



# TROTSKISTISK

# ?

materiale.

Jeg mener derfor å kunne slå fast at disse folka systematiserer ei feilaktig »venstre»-linje, som i alle hovedspørsmål er ei trotskistisk linje. Dette er da også AKP(m-l)s oppfatning av dette spørsmålet, noe som slås fast i Beretninga til partiets 1. landsmøte.

Du sier derimot at de bare har »en del trotskistiske tendenser». Dette må bety at du mener at de i hovedsak er kommunister, men med en del trotskistiske avvik.

Jeg mener dette er et feilaktig standpunkt. Det er en oppfatning som bærer i seg forsonlighet overfor ideologien til disse folka som slett ikke er kommunisme og en del »venstre»-avvik, men tvert om ei systematisk »venstre»-opportunistisk, trotskistisk linje!

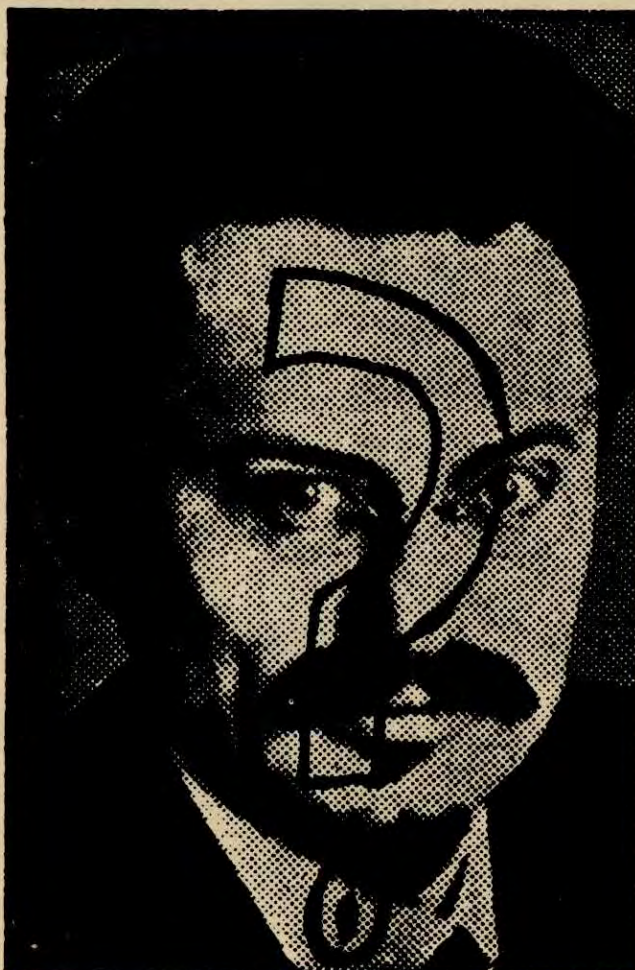
2) De er få, men det betyr ikke nødvendigvis at de er sekteriske».

Min påstand om folkas sekterisme har ikke noe å gjøre med hvor mange de er, men baserer seg på deres linje og praksis! Om dette vil jeg henvise til artikkelen i forrige nummer.

3) »Stalin-spørsmålet, der Tore bare gjentar kjente argumenter – bør opp til diskusjon i hele Rød Ungdom .... Resultatet av denne diskusjonen må bli en sjølstendig analyse av Stalin. Hva APA og KKP mener er ikke nok».

Jeg oppfatter her en kritikk på forhold i min artikkel når det gjelder spørsmålet om Stalin:

a. »Tore gjentar bare kjente argumenter», antyder at jeg burde ha



kommet med »nye» argumenter, og

b. De »kjente argumentene» er ikke gode nok.

Til dette vil jeg si:

For det første tar den artikkelen opp Stalin utelukkende på det viset at den refererer ml-bevegelsens hovedsynspunkter, og på hvilke punkter KAG-erne angriper dette synet. Jeg bringer verken »nye» eller »gamle» argumenter, utenom to saker:

For det første slår jeg fast at den norske ml-bevegelsens syn på dette

spørsmålet i all hovedsak er felles med synet til den samla internasjonale bevegelsen. Dette mener jeg er et argument for tyngden i vårt standpunkt.

For det andre slår jeg fast at KAG-erne på ingen måte har brakt noe »nytt» i sine angrep på vårt syn i denne saka.

Videre. Du gjentar KAG-ernes argument om at den norske ml-bevegelsen ikke har tatt et sjølstendig standpunkt når det gjelder spørsmålet om Stalin. Det faktum at våre standpunkter samsvarer med

KKPs, APAs og alle andre kommunistiske partiers linje, er ikke på noen måte uttrykk for at vi ikke har tatt et sjølstendig standpunkt. Tvert om mener vi det er uttrykk for styrke at den internasjonale, kommunistiske bevegelsen har en enhetlig oppfatning av disse viktige spørsmåla.

Hvilken prosess er det så som har ført fram til det synet den norske ml-bevegelsen har på utviklinga i Sovjet under Stalins ledelse?

Denne diskusjonen begynte blant norske ml-ere for 6–7 år siden.

Såne saker som borgerlige angrep på Stalin, omfattende studier i russisk historie, lesning av Stalins og Lenins egne verker, studier og vurderinger av vestlige seriøse kilder osv. osv. danna utgangspunktet for disse diskusjonene. I tillegg ble kommunistiske dokumenter fra KKP og APA og andre partier vurdert og diskutert. En stor del av dette materialet ble publisert, og stadig flere revolusjonære og progressive ble trukket inn i disse diskusjonene. Det er denne prosessen som har forma den norske ml-bevegelsens syn på spørsmålet om Stalin! Så får kameratene sjøl vurdere om dette er å komme fram til kunnskap og standpunter på sjølstendig vis eller ikke.

Jeg har forsøkt å ta opp det jeg anser som hovedpunktene i din kritikk. For øvrig sier du: »Jeg mener at det særlig overfor nye medlemmer er viktig med en grundig presentasjon og imøtegåelse av KAGs ideer». Dette slutter jeg meg sjølsagt fullt og helt til.

Kameratslig hilsen,  
Tore, Oslo



På det første møtet i det nyvalgte sentralstyret, brukte vi mye tid på å diskutere hvordan jentene er undertrykt og hvordan kampen mot denne undertrykkinga skal føres. Jeg skal her skrive litt om det vi kom fram til, og hvorfor vi mener dette spørsmålet er så viktig.

### JENTENE, – undertrykt både av monopolkapitalen og gutta!

Hele folket blir undertrykt av staten og monopolkapitalen, både økonomisk og på andre måter. Men jentene blir i tillegg også undertrykt som kjønn. De får mindre utdannelse enn gutta. Når de er i jobb får de lavere lønn. Hvis en gutt og ei jente gifter seg og får barn, er det hun som må gi opp yrket sitt og blir henvist til oppvaskbenken og barnepasset. Jentekroppen blir brukt som salgsvare i pornoindustrien og reklamen.

### HVA MED DE UNGE JENTENE?

For de voksne kvinnene er undertrykkinga åpenbar. Bare prøv å finn noen eksempler sjøl. Men hvis vi ser på de helt unge jentene, f.eks. i ungdomsskolen og gymnaset, er undertrykkinga vanskeligere å oppdage. Her foregår den nemlig først og fremst på det ideologiske plan, dvs. gjennom den måten vi til daglig tenker og oppfører oss på. Og da er den vanskeligere å oppdage. Jentene skal være passive, svake og redde. Men gutta får være aktive, dominerende og barske. Gjennom ukeblader, film og reklame blir det skapt et idealbilde av jentene. Hun er høy, slank, pen og moteriktig. Hun som fra naturens side er liten og tykk og ikke har råd til å være moteslave, er mislykka jente. I forholdet mellom kjønnene er det guttene som sjekker, som velger ut de peneste jentene og vraker de andre. Jentene derimot må passivt finne seg i om de blir valgt eller vraka. Men blir de på tjukken, er det de som blir sittende med ansvaret.

### JENTEUNDERTRYKKING OGSÅ I RØD UNGDOM?

I det siste året har vi diskutert disse tingene en del. Vi arrangerte seminarer om det på sommerleirene i fjor, og da vi valgte nytt sentralstyre nå i vår, fikk vi for første gang masse jenter i ungdomsforbundets ledelse. Betyr det at undertrykking av jentene er et tilbakelagt stadium for oss? Nei, langt derifra! Det beste bevis på det er at et stort mindretall av medlemmene våre er jenter. La oss se på arbeidsstilen vår: Er det ikke sånn at på møtene er det aktive, skravlete og høyreista gutter som dominerer? Og at jentene som fra før av er passiviserte og sjenerte, tør ikke ta ordet og sitter tause? Og når vi velger folk til tillitsverv, legger vi



J  
E  
N  
T  
E  
M  
I  
L  
J  
O

ikke da størst vekt på de egenskapene gutta er oppdratt til å ha? Å være aktiv, kunne snakke godt for seg osv.

Mange av guttene våre er i teorien enig i at jentene er undertrykt, men de driver og fleiper med jentekampen. Har de da virkelig skjönt at det dreier seg om en undertrykt gruppe? Jeg har aldri hørt noen har fleipa med frigjøringskampen til Vietnams folk eller til negrene. Likeså er det en del gutter som oppfører seg riktig bra overfor jentene i Rød Ungdom. Men når frikvelder kommer og de skal på fest, så er all kvinnesak glemt, og de tar til med sjekkinga akkurat som før.

### DANN JENTEGRUPPER!

Hvordan skal så jentene ta opp kampen og hvordan kan guttene best følge opp? Vi har et forslag som vi synes dere skal diskutere: Dann egne jentegrupper under storlagene! Organiser nyrekrutterte og usikre jenter i ei egen gruppe hvor de kan gjennomgå grunnsirkel, diskutere jenteundertrykking og forberede seg på å delta aktivt i storlagets liv. Likeså kan ei sånn jentegruppe organisere de jentene som er spesielt interessert i jentekamp. Gruppen kan f.eks. ha som hovedoppgave å jobbe med jentekamp på skolene, gå i spissen for å danne breie jentekampgrupper osv.

Vi tror at slike jentegrupper vil styrke arbeidet for frigjøring av jentene både innad i Rød Ungdom og blant jentene i miljøet dere jobber i.

Guri



FRA SENTRALSTYRET